

מנהיגי חינוך - משפטים - כשהאור פוגש את הפרטים הקטנים

שבוע לאחר המפגש הגדול מכולם, שיא השיאים של מעמד רוחני מגיעים אנו אל פרשת משפטים.

העיסוק במצוות בפרשת משפטים נראה לכאורה כירידת מדרגה. האם לא היה אפשר להישאר באותה רוממות שאפיינה את המעמד, ואת הכרזת "נעשה ונשמע"? האם אין העיסוק בעבד עברי, בבור ובשור מוריד אותנו מאותה התעלות רוחנית שזכינו לה בהר סיני?

הרב קוק בעין אי"ה מסביר כי כדי שרוממות הרוח תישאר היא צריכה להיאחז בקרקע, בפרטים הקטנים, שאם לא כן סופה להתפוגג. הרב מבאר כי הרוח לבדה איננה העיקר, אלא התכלית היא דרך חיים מעשית שלמה ע"פ התורה. רוח התורה מתקיימת רק אצל השומרים על כל דבריה ופרטיה, לכן דווקא אחרי מעמד הר סיני, כדי שהרושם העז יישאר, צריך לעסוק בפרטי המצוות: "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם".

הרב שטיינזלץ מוסיף ושואל איך ייתכן המעבר החד ואולי אף צורם ממעמד מתן תורה ליום שאחריו. על כך הוא עונה באומרו שמעלת מעמד סיני מונח בהיותו התשתית לחיים האמיתיים בהם נתקלים בני אדם באין סוף מצבים שיגרתיים של חבלה ועימותים, של גניבה ותשלומים....

מצבים אלו ואחרים המעידים על תפיסת עולם, על שיקוף מהימן של מי אתה כאדם, של עד כמה מסור אתה לרצון הבורא ועד כמה מבין אתה שחלקך בתורה בא לידי ביטוי באופן יחסך כלפי רעך. הרב שטיינזלץ מוסיף שפרשת משפטים מבררת לנו שאין המטרה מקדשת את האמצעים אלא שהאמצעים מקדשים את המטרה. כל התנהלות שלנו, כל פניה לאדם ומעשה הם היוצקים משמעות מיוחדת לקיום המצוות, לציות למשפטי ד' יתברך. "אין לקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה" ללמדנו שערך גדול יש למעשה הנכון והקשר לד' נמדד לא רק במילים אלא בעיקר במעשים ובהעלתם לרמת מסירות האופיינית לעם שזה עתה קיבל תורה בסיני.

אנו חיים בעולם פעיל, במציאות המזמנת אינטראקציות רבות ומגוונות, כל אחת טומנת בחובה פוטנציאל לרוממות המעשה והאדם, להטבת העולם ולקידוש שם שמים. בית הספר הוא מקום מרכזי למימוש מטרה- בשיחה, בהפסקה, תוך כדי למידה וגם במסדרון או בתחנת האוטובוס. יהי רצון שנזכור בכל עת ובכל שעה את אלו המשפטים אשר שם ד' לפנינו ונעשה ונשמע.

שנזכה להוריד את האורות הגדולים לכלים מעשיים בחיי היומיום

בהצלחה גדולה